

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hoge Raad der Nederlanden av den 18 oktober 2000 i målet mellan F.W.L. de Groot och Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Onderneming te Haarlem

(Mål C-385/00)

(2000/C 372/10)

Hoge Raad der Nederlanden begär genom beslut av den 18 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 20 oktober 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan F.W.L. de Groot och Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Onderneming te Haarlem beträffande följande frågor:

1. Utgör artikel 48 i EG-fördraget (nu artikel 39 EG i ändrad lydelse) och artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68⁽¹⁾ hinder för ett system för att undvika dubbelbeskattning, enligt vilket en person med hemvist i en medlemsstat — som under ett visst år (även) uppbär sådan inkomst för arbete i en annan medlemsstat som skall tas upp till beskattning i den andra medlemsstaten utan att arbetstagarens personliga förhållanden eller familjesituation beaktas — förlorar rätten att dra av en proportionell del av skattefria belopp och personliga avdragsgilla kostnader i bosättningsstaten?
2. Om fråga 2 besvaras jakande: Uppställer gemenskapsrätten några särskilda krav på hur arbetstagarens personliga förhållanden och familjesituation skall beaktas i bosättningsstaten?

⁽¹⁾ EGT L 257, 1968, s. 2.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 9 augusti 2000 i målet mellan Finanzamt Hannover-Nord och Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH

(Mål C-392/00)

(2000/C 372/11)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 9 augusti 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 25 oktober 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Finanzamt Hannover-Nord och Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH, beträffande följande fråga:

”Är det förenligt med artikel 4 i direktiv 69/335/EEG⁽¹⁾ om indirekta skatter på kapitalanskaffning att påföra bolagsskatt på grund av en bolagsmans beviljande av ett räntefritt lån till sitt bolag, när det vid tidpunkten för beviljandet av lånet förelåg ett avtal om resultatöverföring (Ergebnisabführungsvertrag) mellan bolaget och bolagsmannen?”

⁽¹⁾ EGT L 249, 3.10.1969, s. 25.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Trento — Sezione civile, av den 20 oktober 2000 i målet mellan Distillerie F.lli Cipriani SpA och Ministero delle Finanze

(Mål C-395/00)

(2000/C 372/12)

Tribunale di Trento — Sezione civile, begär genom beslut av den 20 oktober 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 26 oktober 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Distillerie F.lli Cipriani SpA och Ministero delle Finanze beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 20.3 i rådets direktiv 92/12/EEG⁽¹⁾ av den 25 februari 1992 — när det är fråga om flyttning av varor, varvid punktskatten är vilande i den mening som avses i artikel 4 c i samma direktiv, vilka är avsedda för export genom en eller flera andra medlemsstater men inte har nått sin destination, och det inte går att fastställa var överträdelsen eller oegentligheten har begåtts — tolkas på så sätt att avsändarmedlemsstaten kan uppbära punktskatt enbart om det rättssubjekt som garanterar betalningen har kunnat att få kännedom om att uppskovsförfarandet inte avslutats, så att denne inom fristen på fyra månader från den dag då varorna avsändes har haft möjlighet att styrka att transaktionen gått rätt till eller var överträdelsen eller oegentligheten i själva verket begicks?
2. Om den första frågan besvaras jakande, gäller då, under samma förutsättningar, samma tolkning även när avsändarmedlemsstaten är densamma som den medlemsstat i vilken överträdelsen eller oegentligheten har upptäckts, eller gäller i sådant fall i stället presumtionen i artikel 20.2 i direktivet? Kan i det sistnämnda fallet presumtionen kullkastas genom att det bevisas att transaktionen gått rätt till eller var överträdelsen eller oegentligheten i själva verket begicks och skall denna bevisning framläggas inom den frist som föreskrivs i artikel 20.3 i direktivet?